

USVOJENI TEKSTOVI

P8_TA(2017)0060

Obveze u području viznog reciprociteta

Rezolucija Europskog parlamenta od 2. ožujka 2017. o obvezama Komisije u području viznog reciprociteta u skladu s člankom 1. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 539/2001 (2016/2986(RSP))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 539/2001¹, a posebno njezin članak 1. stavak 4. („mehanizam reciprociteta”),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 12. travnja 2016. naslovljenu „Trenutačno stanje i mogući načini njegova poboljšanja u pogledu nedostatka reciprociteta s određenim trećim zemljama u području vizne politike” (COM(2016)0221),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 13. srpnja 2016. naslovljenu „Trenutačno stanje i mogući načini njegova poboljšanja u pogledu nedostatka reciprociteta s određenim trećim zemljama u području vizne politike (Nastavak mjera na temelju Komunikacije od 12. travnja)” (COM(2016)0481),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 21. prosinca 2016. naslovljenu „Trenutačno stanje i mogući načini njegova poboljšanja u pogledu nedostatka reciprociteta s određenim trećim zemljama u području vizne politike (Nastavak mjera na temelju Komunikacije od 12. travnja)” (COM(2016)0816),
- uzimajući u obzir članak 17. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i članke 80., 265. i 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir svoju raspravu o obvezama u području viznog reciprociteta održanu 14. prosinca 2016. u Strasbourgu,
- uzimajući u obzir pitanje Komisiji o obvezama Komisije u području viznog reciprociteta u skladu s člankom 1. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 539/2001 (O-000142/2016 – B8-1820/2016),
- uzimajući u obzir prijedlog rezolucije Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove,
- uzimajući u obzir članak 128. stavak 5. i članak 123. stavak 2. Poslovnika,

---

¹ SL L 81, 21.3.2001., str. 1.

- A. budući da je kriterij viznog reciprociteta jedan od kriterija kojim se vodi vizna politika EU-a i da općenito podrazumijeva da građani EU-a koji putuju u treću zemlju podliježu istim uvjetima kao i državljani te treće zemlje koji putuju na područje EU-a;
- B. budući da je svrha mehanizma viznog reciprociteta postizanje stvarnog viznog reciprociteta; budući da se viznom politikom EU-a zabranjuje pojedinačnim državama članicama da uvedu obvezu posjedovanja vize za državljane treće zemlje ako je ta zemlja navedena na popisu iz Priloga II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 (zemlje čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak);
- C. budući da je mehanizam reciprociteta revidiran 2013., a Parlament je pritom djelovao u svojstvu suzakonodavca, jer je mehanizam trebalo prilagoditi u svjetlu stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona i sudske prakse Suda Europske unije u vezi sa sekundarnim pravnim osnovama te „kako bi predstavljao solidarnu reakciju Unije u slučaju da treća zemlja navedena u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 primjenjuje zahtjev za vizu za državljane najmanje jedne države članice.” (uvodna izjava 1. Uredbe (EU) br. 1289/2013);
- D. budući da se mehanizmom reciprociteta utvrđuje postupak koji započinje kada izostane reciprocitet te slijedi jasne vremenske okvire i mjere koje treba poduzeti u cilju okončanja izostanka reciprociteta; budući da implicitna logika tog mehanizma podrazumijeva strože mjere prema dotičnoj trećoj zemlji, pa naposljetku i suspenziju izuzeća od obveze posjedovanja vize za sve državljane te treće zemlje („druga faza primjene mehanizma reciprociteta”);
- E. budući da „kako bi se osigurala primjerena uključenost Europskog parlamenta i Vijeća u drugoj fazi primjene mehanizma reciprociteta, a s obzirom na osjetljivu političku narav suspenzije izuzeća od obveze zahtjeva za vizu za sve državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 i njezine horizontalne posljedice za države članice, za zemlje pridružene Schengenu i za samu Uniju, posebno za njihove vanjske odnose i za ukupno funkcioniranje schengenskog prostora, Komisiji [je delegirana] ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s određenim elementima mehanizma reciprociteta”, uključujući suspenziju izuzeća od obveze posjedovanja vize za sve državljane predmetnih trećih zemalja;
- F. budući da „Europski parlament ili Vijeće mogu odlučiti o opozivu delegiranja” (članak 290. stavak 2. točka (a) UFEU-a);
- G. budući da delegirani akt „može stupiti na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće na njega ne uloži nikakav prigovor u razdoblju određenom zakonodavnim aktom” (članak 290. stavak 2. točka (b) UFEU-a);
- H. budući da je Europska komisija pred Sudom Europske unije osporila izbor delegiranih akata u drugoj fazi primjene mehanizma reciprociteta, pri čemu je Sud smatrao da je izbor zakonodavca ispravan (predmet C-88/14);
- I. budući da se tim mehanizmom jasno dodjeljuju obveze i odgovornosti Parlamentu i Vijeću te Komisiji u različitim fazama mehanizma reciprociteta;
- 1. smatra da je Komisija pravno obvezna donijeti delegirani akt kojim se privremeno

suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za državljane trećih zemalja koje nisu ukinule obvezu posjedovanja vize za građane određenih država članica u roku od 24 mjeseca od dana objave obavijesti u tom pogledu, koji je istekao 12. travnja 2016.;

2. na temelju članka 265. UFEU-a poziva Komisiju da donese potrebni delegirani akt najkasnije u roku od dva mjeseca od dana donošenja ove Rezolucije;
3. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Komisiji, Europskom vijeću, Vijeću te nacionalnim parlamentima.